

Ruskaretki 2013 Ylläkselle

Järvenpään Ladun tämänvuotinen Ruskaretki tehtiin 15.9. – 22.9. Ylläsjärvelle.

Retkelle lähdettiin perinteisen tavan mukaan Jpään linja-autoasemalta lauantaina klo 6. Kaikki olivat hyvissä ajoin paikalla. Osallistujia matkaan oli 30, joista aika moni oli Jpään ulkopuolelta, mm. Vantaalta ja Mäntsälästä. Tieto mukavasta retkestä on siis kiirinyt naapurikuntiinkin asti!

Alkumatkan kuljettaja oli Mikko ja hänen kyydissään ja autossaan matkasimme lounaspaikkaan asti, jossa vaihdoimme Joksin tuttuun kyytiin.

Illalla n. klo 20 saavuimme Ylläsjärven tunturihotelliin, mikä toimisi majapaikkanamme retkiviikon ajan.

Sunnuntai 15.9.

Aamulla nukuttuamme matkaväsämykset pois ajelimme bussilla Ison Ylläksen maisematien kautta Luontokeskus Kellokkaan pihalle. Sää oli kuivakkaan pilvipoutainen ja lämmintä lähes 10C. Joukko jakautui kolmeen eri vauhtiseen ryhmään kunkin oman valinnan mukaan.

Ensin patikoitiin Varkaankuruun. Tavoite oli nousta Kellostapulin kuruun ja sitä kautta Tuomikuruun. Ykkösryhmä näin tekikin, mutta Matin (ja vähän muidenkin sparraajien avulla) loistavan "reitINVALINNAN" ansiosta 2. ja 3. ryhmä poikkisivatkin oikealle Jokerikahvion kohdalla ja nousimme varsinaisen Yllästunturin ja Keskisen laen välistä kurua. Pääsimme hiukan korkeammalle kuin ilmeisesti Kellostapulin kautta mennessä olisi tapahtunut. Tämän Yllätysreitit ansiosta näimme auringon kultaaman Kesängin Pirunkurun. (JK: Aurinko ei viikkomme aikana meitä hellinyt muutoin kuin hiukan iltaisin eli vasta hotellille tultuamme.)

Yllättäen tunturissa oli paljon aivan syötäviä mustikoita! Syynähän on se, että vaikka oltiin jo syyskuun loppupuolella, niin yöpakkasia ei vielä ollut ollut. Reitin pituus oli n. 15 km ja Kahvikeitaan kautta päätyi hotellillemme.

Maanantai 16.9.

Taas aamuyhdeksältä starttasimme ja nyt suuntasimme bussimme hiukan etelän suuntaan Teurajärvelle ja Teuravuoman telatielle. Tämä pitkospuureitti on tehty upeista paksuista kuusilankuista ja kulki läpi laajojen suomaastojen Särkilehdon kautta Kurtakkoon.

Näimme metsäruskaa koivujen pitäessä vielä kiinni keltaisista lehdistään ja maaruskaa ruskean eri sävyinä suoalueilla. Kuivasta syksystä johtuen suoalueet olivat vähävetisiä. Lintuja näkyi niukasti kuukkeleita lukuun ottamatta.

Sää oli taas pilvinen ja joku pieni sadekuuro yritti meitä kastella puolilta päivin. Näin tasamaata saa harvoin kulkea koko päivän, pikkuisen tuntui lopussa jo yksitoikkoiseltakin. Päivä matka oli n. 14 km.

Tiistai 17.9.

Aamutoimien jälkeen bussi vei meidät Äkäslompolon Pirtukirkon parkkipaikalle, josta aloitimme kävelyn Hillapolkua pitkin Kesänkijärven keitaalle. Polkua oli ns. tasaittu sepelillä ja kivituhkalla. Monen mielestä aika rumaksi oli reitti tullut, ehkä vielä kyllä keskeneräinen. Ennen Kesängin keidasta oli tehty ”pitkospuut” betonirautarallina, hyvätuntuinen jalankulkijalle kylläkin, ehkä hiihtäjälle ei. Kahvit tms. keitaalla tai laavulla nautittuamme lähtivät ykkös- ja kakkosryhmät Pirunkurua valloittamaan.

Vaikka sää oli kostea ei nousu rakassa ollut yhtään liukasta, korkeusero kyllä pakotti pysähtelemään ja tähyilemään Kesänkijärveä ennen kuin sumu esti maisemien katselun. Matka n. 10 km.

Iltasella löytyi ryhmästämmme yllättävän monta lauluhaluista ja taitoistakin yhteislaulun merkeissä. Tällaista saisi olla enemmänkin, luulisin monen ajattelevan näin. Ratkaisevaa oli Keimon kitarasäestys ja ryhmän laulattaminen.

Keskiviikko 18.9.

Bussikuljetus aamulla Totovaaran pirtille. Sieltä alkoi patikointi Aakenustunturin rinteitä Vasalaen kautta Molosiehon porokämpälle. Säänhaltija vältti taas kastelemasta meitä liiaksi. Lämpötila nousi heti aamusta yli +10C ja päivän mittaan lähes 15C:een. Näin lämmintä ruska-aikaa ei Lapissa lie ole koettu aiemmin. kaikille tulee hikoiluttavan lämmin kävellessä. Joillakin hiostus vaati jopa kolme paidanvaihtoa päivän mittaan... Haavepalolle lähtivät käymään kaikki ykkös- ja kakkosryhmäläiset.

Se kannatti, sillä näkymä sieltä avasi maiseman Ylläkseltä alkavaan tunturijonoon. Vaikka pilvet raapivatkin Ylläksen huippua, oli näky komea. Päivän matka oli 13 – 15 km.

Torstai 19.9.

Päivä oli jo aiemmin ilmoitettu vapaavalintaiseksi. Patikoijat lähtivät bussilla Leville ja ylittivät Kätkätunturin ja Merkkisenkaltion kautta takaisin Kylpylä Hotellille.

Muut tekivät vapaavalintaisia tutustumisia Ylläsjärven maisemissa mm. retkipyöräilyä Ylläksen eteläpuolen patikkareiteillä. Havaintoni mukaan hotellimme ilmainen retkipyörälainaus oli toimiva kokeilu ja pyörät soveltuivat aika hyvin helpokoihin metsäpolkureitteihin, vaikkakin olivat ilman etujousitusta. Pyöräilyn etuna on, että maisemaa näkee laajemmin kun siirtyminen sujuu vauhdikkaasti, ainakin myötämäkeen! Ja käsilihaksetkin saivat työtä (!).

Perjantai 20.9.

Viimeinen patikkapäivämme suuntasi Äkäsmyllylle ja -kerolle. Kolmosryhmä vietiin ensin Äkäsmyllyn tienoille. Ykkös – ja kakkosryhmät ajettiin takaisin Saivolle, josta lähtivät toivottomaan ”takaa-ajoon” myllyn suuntaan. Itse Äkäsmyllyllä ei ole enää toimintaa, ei hiihtoaikanaan, vain myllyrakennus jauhinkivineen koskessa ja kahvilatupa, talvella aukikin, muistuttavat entisestä ajasta. 40 vuotta sitten sai myllyltä ostaa vielä jauhoja omama kokemuksenani. Nyt ei myllylle tainnut kukaan lähteä käymäänkään.

Äkäskeron rinteillä näimme viikon upeimman maaruskan laajoine sammalkenttineen. Äkäskeroilta näkyi aina Pallastuntureille asti. Se herätti varmaan useilla vanhoja muistoja.

Upea päivä vaikka hieman saimme tihkusadettakin, olikohan kuin itkua viikon ollessa päättymässä. Taisi olla viikon pisin kävelymatka noin 17 km.

Kiitos kaikille, ennen kaikkea vetäjillemme, hyvästä yhteishengestä ja leppoisista keskusteluista polkujen varsilla ja hotellilla. Patikointiryhmien vapaa valinta auttoi jokaista piiskaamaan itseään oman harkintansa mukaan.

*Muistiin merkitsi
Pauli*

